

50^ο Γενικό Λύκειο Αθηνών

Τμήμα: Α1

Σχολικό Έτος: 2016-2017

Ιστορίες τρόμου από τα χωριά μας

Ερευνητική Εργασία

Ομάδα Εργασίας:

Β. Έλενα, Β. Ειρήλια, Β. Ελεονώρα, Β. Ιωάννα, Β. Πέτρος, Β. Αλέξης, Γ. Έλενα, Γ. Γιάννης, Γ. Παναγιώτης, Γ. Μαρία, Γ. Ωσέας, Δ. Πέγκυ, Δ. Αιμιλία, Ζ. Μαριλένα, Ζ. Σταύρος, Ζ. Κωνσταντίνα, Η. Ευκλείδης, Θ. Παναγιώτης, Κ. Μιχαέλα, Κ. Κωνσταντίνα, Κ. Αλέξανδρος, Κ. Νίκος, Κ. Ευαγγέλια, Κ. Γιώργος, Κ. Ερμιόνη, Κ. Εβελίνα

Επιβλέπων Καθηγητής: Λάππας Βασίλειος

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1	3
Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ	3
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2	4
ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΙΣΤΟΡΙΩΝ	4
Μια αξέχαστη εκδρομή	4
Νεράιδες γύρω μας	7
Το συμπεθεριό	8
Η δαιμονισμένη δολοφόνος	9
Η ιστορία της Κατοχής	10
Ο Πλάτανος του Αγίου Νικολάου	11
Ο Άγιος και η αμαρτωλή	12
Η εμφάνιση του Αγίου Νικολάου	13
Η Κυρά Βασιλική	14
Η τρομακτική εμπειρία των	15
Οι ζωντανές ψυχές	16
Οι φωνές στην εκκλησία	17
Ανεκπλήρωτος έρωτας	18
Μου λείπεις αδερφέ	19
Η Καταραμένη Γέφυρα	20
Η νεράιδα στα δυο ρέματα	21
Το στοιχειωμένο νεκροταφείο	23
Η σχιζοφρενής μητέρα	24
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3	25
ΑΤΟΜΙΚΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ	25

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Στα πλαίσια του μαθήματος της ερευνητικής εργασίας συζητήσαμε και επιλέξαμε το θέμα με τίτλο «Ιστορίες τρόμου από τα χωριά μας». Διεξήγαμε έρευνα μέσω συνεντεύξεων, στον οικογενειακό μας κύκλο. Καταγράψαμε 18 ιστορίες και αναφέραμε για την κάθε μια το όνομα του χωριού και της περιοχής. Επίσης αναφέραμε το όνομα και την ηλικία του αφηγητή.

Ελπίζουμε οι ιστορίες μας να σας «ανατριχιάσουν»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΙΣΤΟΡΙΩΝ

Μια αξέχαστη εκδρομή

Ιστορία από το χωριό Κοζάρε του νομού

Ο Φατιόν ήταν δέκα ετών τότε. Ήταν στο δάσος μαζί με τον πατέρα του και τον θείο του και ήθελαν να μάθουν στον Φατιόν πώς να κυνηγάει. Προτού να μάθει πως να κυνηγάει ελάφια, έπρεπε να τους δείξει ότι μπορεί να κυνηγάει μπουκάλια. Με αυτό, εννοούσαν ότι έπρεπε να πυροβολήσει δέκα μπουκάλια από τρία μέτρα απόσταση, χρησιμοποιώντας μόνο δέκα σφαίρες.

Ο Φατιόν το βρήκε παιχνιδάκι. Ήξερε πως να πυροβολεί από την ηλικία των εφτά.

Αφού γέμισε το όπλο με τις σφαίρες, πυροβόλησε τρεις φορές, τα τρία πρώτα μπουκάλια έσπασαν και έγιναν θρύψαλα. Σε αντίθεση με το αγέλαστο σκηνικό του ήλιου που τρύπησε τον γκριζο ουρανό, τα θρύψαλα έδιναν χρώμα στο δάσος, που ακόμη ανάρρωνε από την πυρκαγιά.

Ακόμα κι αν είχε φορέσει τις ωτοασπίδες του, ένιωσε ενοχλήσεις και στα δύο αυτιά του. Δεν ήταν το φυσιολογικό κουδούνισμα που είχε αντιμετώπισει πριν. Όμως ήταν ένα οδυνηρό βουητό, σαν τις μύγες που είχαν παγιδευτεί στα τύμπανα του.

Κοίταξε επάνω και είδε τον πατέρα και τον θείο του, να τρίβουν την περιοχή γύρω από τα αυτιά τους. Είχαν αφαιρέσει τα βύσματα τους και ο Φατιόν τους κοίταξε άβολα και σε σύγχυση. Στην συνέχεια ρώτησε «Τι συνέβη;». Ο μπαμπάς κούνησε το κεφάλι του και είπε ότι δεν ήξερε. «Κακό χρόνο να έχεις!» ο θείος του αναφώνησε, προκαλώντας μια έκρηξη γέλιων από τον Φατιόν και μία καρπαζιά στο κεφάλι από τον πατέρα του. Αλλά στη συνέχεια είδαν τι είχε προκαλέσει το ξέσπασμα του.

Οι επτά υπόλοιπες φιάλες αιωρούνταν. Στάθηκαν, ακίνητοι, τρία μέτρα μακριά από τα βράχια όπου είχαν τοποθετηθεί οι φιάλες. Τα βουητά αυξήθηκαν και οι τρεις τους ανατρίχιασαν. Ήταν σαν μια αποικία μελισσών η οποία κατέβηκε στο ήσυχο δάσος.

«Πάμε.» Ο μπαμπάς είπε, αρπάζοντας το χέρι του, και αρχίσανε το περπάτημα με τον τρόπο που ήρθαν.

Ο πατέρας και ο θείος του ανυψώθηκαν στον αέρα. Ο Φατιόν στρίγκλισε. Τα μάτια τους μεγάλωσαν από τον τρόμο και κρατούσανε τα τουφέκια τους σφιχτά στο χέρι ενώ σημάδεψαν προς κάθε κατεύθυνση σε μια μάταιη προσπάθεια να απειλήσουν ό,τι ήταν να τους επιτεθεί.

Μια από τις φιάλες κατευθύνθηκε προς τον πατέρα του Φατιόν. Χτύπησε το ανοιχτό στόμα του και θρυμματίστηκε. Το γυαλί κόλλησε στο εσωτερικό του στόματός του καταστρέφοντας τα ούλα του, τη γλώσσα και τα μάγουλα. Ο θείος του, τώρα ουρλιάζοντας, δέχτηκε την ίδια αποτροπιαία επίθεση. Και οι δυο ένιωθαν το μαλακό ιστό από το στόμα τους να σκίζεται, ενώ ο Φατιόν προσπαθούσε να τραβήξει τον πατέρα του από πόδι του, προσπαθώντας να τον τραβήξει στο έδαφος.

Σε μια αχλύ ανέκφραστου τρόμου, ο Φατιόν είδε τα θραύσματα να εξαγονται από τα στόματα των ανδρών και άρχισαν να τα χαράζουν. Τα χείλη τους είχαν ακρωτηριασθεί. Τα μάγουλα αποκόπηκαν. Η σάρκα έπεσε στο χώμα του θολού δάσους. Το βουητό στα αυτιά του έφτασε σε δυσβάσταχτο επίπεδο, και με ένα κοφτερό ήχο, όλα σταμάτησαν.

Ο Φατιόν άρχισε να κλαίει με λυγμούς. Δεν μπορούσε να κοιτάξει μακριά από τη βία. Είδε το γυαλί να χαράζει τα ούλα τους μέχρι τις ρίζες των δοντιών τους, τα κεφάλια τους να τινάζονται προς τα εμπρός και σε ένα ισχυρό κίνημα, τα δόντια εξερράγησαν έξω από τα κρανία τους.

Γύρισε την πλάτη του και έκλεισε τα μάτια του. Κοίταξε πίσω τον πατέρα και τον θείο του. Είχαν σταματήσει να κινούν τα χέρια και τα πόδια τους. Η βίαιη κίνηση προς τα εμπρός έσπασε το λαιμό τους. Τα μάτια του πατέρα του δεν εξέφραζαν τον πόνο, αλλά κάτι άλλο, έδειχναν γαλήνια. Ακόμα και μέσα στο λουτρό αίματος, ήθελε να ξέρει ότι ο Φατιόν θα ήταν εντάξει, ότι θα ήταν ασφαλής.

Όμως δεν ήταν εντάξει...

Σιγά-σιγά, ο πατέρας και ο θείος του κατέβηκαν προς το έδαφος. Τα στόματα τους κινούνταν σαν να μιλούσαν για εκείνον, αλλά δεν άκουγε τίποτα. Η ανησυχία στα μάτια του είχε φύγει. Το ίδιο και ο Φατιόν, άρχισε να φεύγει από το δάσος σαν να μην είχε συμβεί τίποτα...

Κανείς μέχρι σήμερα δεν ξέρει τι έχει απογίνει με τον Φατιόν ή τι προκάλεσε τον θάνατο του πατέρα του και του θείου του. Οι φήμες λένε ότι αυτός που ήξερε τι πραγματικά τους επιτέθηκε στο δάσος, πέθανε την ώρα που έλεγε την συνέχεια. Επίσης κυκλοφορεί η φήμη ότι κάποιες αύρες που ζούσαν στο δάσος είχαν εξοργιστεί με την οικογένεια του Φατιόν επειδή σκότωναν τα ζώα χωρίς έλεος και πήραν εκδίκηση, ενώ άλλοι λένε ότι ήταν επίθεση ζώων.

Ρολάντ Βερία, 50 ετών

Μινέλα Βερία, 72 ετών

Νεράιδες γύρω μας

Ιστορία από το χωριό Συκά του νομού Φθιώτιδας

Περίπου έναν αιώνα πριν, ο παππούς της γιαγιάς μου ζούσε σ' ένα χωριό της Φθιώτιδας, στη Συκά, Υπάτης. Αργά τη νύχτα βοσκούσε τα ζώα στο δάσος κοντά σε ένα ποτάμι. Ξαφνικά, είδε κοντά στο ποτάμι πολλές όμορφες κοπέλες να χορεύουν κρατώντας λευκά μαντήλια. Μόλις εκείνος τις πλησίασε, οι κοπέλες εξαφανίστηκαν δια μαγείας. Λέγεται ότι ήταν νεράιδες.

Μερικά χρόνια αργότερα, ένας θείος της γιαγιάς μου πάλι σε ένα χωριό της Φθιώτιδας, αργά τη νύχτα, βρισκόταν στη γέφυρα του Σπερχειού ποταμού. Περνώντας τη γέφυρα είδε στο ποτάμι τις ίδιες κοπέλες να χορεύουν με τα λευκά μαντήλια τους. Μόλις όμως εκείνες τον είδαν, εξαφανίστηκαν.

Κατερίνα Παναγιωτοπούλου, ετών 75

Το συμπεθεριό

Ιστορία από το χωριό Συκά του νομού Φθιώτιδας

Δύο αιώνες περίπου πριν, όταν ήταν μικρός, ο μπαμπάς της προ γιαγιάς μου, τον έστειλε ο πατέρας του τη νύχτα να πηγαίνει στα χωράφια και να αλλάζει το νερό που ποτίζανε. Ένα βράδυ εκεί που στεκόταν στην άκρη στο χωράφι ακούει από μακριά τραγούδια κι όργανα και στάθηκε να δει. Περνούσαν από μπροστά του γυναίκες και άνδρες που χορεύανε όπως γίνεται σε ένα συμπεθεριό. Αυτός όμως δε μίλησε καθόλου γιατί φοβήθηκε. Μετά από λίγο πέρασε ο αγροφύλακας του χωριού που έκανε περιπολία και του είπε: «Γιώργη παιδί μου, τι κάνεις εδώ;» Κι εκείνος απάντησε:

«Ήρθα μπάρμπα να αλλάξω το νερό στο χωράφι. Εσύ το άκουσες το συμπεθεριό που πέρναγε;» Και ο αγροφύλακας απάντησε: «Δεν άκουσα τίποτα.» επειδή δεν ήθελε να τον φοβίσει. Την άλλη μέρα ο αγροφύλακας πήγε στον πατέρα του και του είπε: «Μπάρμπα-Θωμά, να μην ξανά αφήσεις το παιδί να πηγαίνει νύχτα στα χωράφια.» Πρέπει να ήτανε λέγανε νεράιδες που πέρναγαν τη νύχτα με μουσική και τραγούδια. Από τότε δεν ξανά άφησαν το παιδί να πηγαίνει νύχτα στα χωράφια.

Ελένη Κορδογιάννη, ετών 68

Η δαιμονισμένη δολοφόνος

Ιστορία από το χωριό Ίρια του νομού Αργολίδας

Μία μέρα ένα ευτυχισμένο ζευγάρι αγόρασε ένα σπίτι στα Ίρια. Το ζευγάρι είχε έρθει για να μείνει εκεί για πάντα. Όταν πρώτο-ήρθαν, η γειτονιά τους υποδέχτηκε με αγάπη, φέρνοντάς τους γλυκά και διάφορα φαγητά. Την επόμενη μέρα είχαν τακτοποιήσει τα πράγματά τους και είχαν αποφασίσει να βγουν έξω. Έκαναν βόλτες και κάποια στιγμή κάθισαν να δοκιμάσουν τα φαγητά του χωριού. Αφού φάγανε γύρισαν σπίτι. Ο άνδρας μετά από λίγο έφυγε για να πάει στην δουλεία του και η γυναίκα όταν έφυγε ο άνδρας της πήγε για ύπνο. Την επόμενη μέρα όταν γύρισε ο άνδρας σπίτι βρήκε την γυναίκα του νεκρή μόλις την είδε στεναχωρήθηκε και άρχισε να κλαίει. Τον είδαν και οι γείτονες και τρέξαν να δουν τι έγινε και είδαν τον άνδρα να κρατάει την γυναίκα του νεκρή. Οι αστυνομικοί είδαν ότι είχε αυτοκτονήσει με μαχαίρι, γιατί όταν πήραν τα αποτυπώματα του μαχαιριού βρήκαν μόνο τα δικά της. Όταν έγινε η ταφή της και τελείωσε η κηδεία όλοι πήγαν στα σπίτια τους όπως και ο άνδρας. Το βράδυ όταν κοιμόταν ξαφνικά ξύπνησε και είδε την νεκρή γυναίκα του από πάνω του και τον έπιασε από τον λαιμό και με τα νύχια της τον σκότωσε. Το επόμενο πρωί βρήκαν τον άνδρα νεκρό στο κρεβάτι του με μεγάλα νύχια καρφωμένα στον λαιμό του. Καθώς γινότανε η κηδεία του βρήκαν ανοιχτό τον τάφο της γυναίκας του και αυτήν γεμάτη με αίματα. Έγινε η κηδεία του άνδρα και μετά πήγε ο παπάς να εξορκίσει το πτώμα της γυναίκας και όταν τελείωσε ένας καπνός βγήκε από το σώμα της.

Καρύκης Γιάννης, 65 ετών

Η ιστορία της Κατοχής

Ιστορία από το χωριό Κατοχή του νομού Αιτωλοακαρνανίας

Στη νότια πλευρά της πόλης του Μεσολογγίου στον νομό Αιτωλοακαρνανίας βρίσκεται ένα χωριό που ονομάζεται Κατοχή. Μήπως σας κάνει εντύπωση το όνομα; Σίγουρα δεν έχει καμία σχέση με την πολεμική κατοχή. Η πιο πειστική εκδοχή για την προέλευση της ονομασίας του, είναι αυτή που αναφέρεται από τους περισσότερους κατοίκους και λέει πως τα παλιότερα χρόνια άνθρωποι από τις γύρω περιοχές και κυρίως από την Κεφαλονιά έρχονταν να εργαστούν στα χωράφια του χωριού. Να σημειωθεί ότι η Κατοχή έχει έναν από τους μεγαλύτερους κάμπους σε έκταση στην Ελλάδα και ο αριθμός των εργαζομένων ήταν τεράστιος. Οι εργαζόμενοι ήταν κυρίως αγράμματοι και όταν ερωτούνταν που πήγαιναν για δουλειά απαντούσαν λέγοντας την ίδια φράση όλοι: «κάτω κει». Το «κάτω κει» έγινε Κατοχή με την πάροδο των χρόνων.

Όπως σε όλη την ελληνική επαρχία έτσι και σε εμάς οι τοπικοί θρύλοι είναι ένα κομμάτι της παράδοσής μας. Χρόνια τώρα παράξενες ιστορίες λέγονται από τους ντόπιους με τόση πειστικότητα αλλά και σοβαρότητα που δεν είναι λίγοι αυτοί που τις πιστεύουν. Θα προσπαθήσω να περιγράψω μερικές από αυτές αν και είμαι σίγουρος πως το να τις διαβάσετε δεν έχει καμία σχέση με την λεκτική περιγραφή.

Λίγο έξω από το χωριό έχει χτιστεί ένα εξωκλήσι αφιερωμένο στον Άγιο Νικόλαο τον Μετσοβίτη ο οποίος θεωρείται Θαυματουργός. Γύρω από αυτό το υπέροχο εκκλησάκι θρύλοι υπάρχουν πολλοί. Παρακάτω θα περιγράψω μερικούς από αυτούς οι οποίοι χρονολογούνται περίπου από τις αρχές του 20^{ου} αιώνα.

Καβαλιάρτος Αντώνης, ετών 67
Καβαλιάρτου Λαμπρινή, ετών 60

Ο Πλάτανος του Αγίου Νικολάου

Ιστορία από το χωριό Άγιος Νικόλας του νομού

Στον περίβολο της εκκλησίας υπάρχει ένας μεγάλος πλάτανος. Το δέντρο είναι τόσων πολλών ετών που ο κορμός του είναι τρύπιος τόσο πολύ που μοιάζει με πόρτα. Κάμποσοι χωρικοί μαζεύτηκαν μια ημέρα και επειδή έγερνε, αποφάσισαν να τον κόψουν φοβούμενοι μήπως σπάσει και γκρεμίσει την εκκλησία. Πήραν λοιπόν τα πριόνια τους και ξεκίνησαν να κόβουν. Πριόνιζε ο ένας από εδώ, ο άλλος από εκεί αλλά ο κορμός δεν κόβονταν. Όλη μέρα πάλευαν για να κοπεί αλλά μάταια. Ξαφνικά και ενώ είχε σουρουπώσει, κατάκοποι οι χωρικοί βλέπουν να ξεπροβάλλει από την εκκλησία ένας γεροντάκος που κρατούσε μια μαγκούρα και να τους λέει: «Δεν βαρεθήκατε ολημερίς να πριονίζετε αυτό το έρημο το δέντρο; Αφού όσο και να προσπαθείτε δεν έχει αποτέλεσμα. Γρήγορα στα σπίτια σας και αφήστε με ήσυχο.» Οι άνθρωποι φοβήθηκαν τόσο πολύ που το έβαλαν στα πόδια τρέχοντας και ούτε ποτέ κανείς επιχείρησε να ξανά ακουμπήσει το δέντρο.

Καβαλιάρτος Αντώνης, ετών 67
Καβαλιάρτου Λαμπρινή, ετών 60

Ο Άγιος και η αμαρτωλή

Ιστορία από το χωριό Άγιος Νικόλας του νομού

Μια ακόμη ιστορία για τον Άγιο Νικόλαο αναφέρει πως μια γυναίκα του χωριού η κυρά Μαριγώ, η οποία ήταν χήρα και είχε πολλά παιδιά, κάθε φορά που περνούσε από το εκκλησάκι έπαιρνε το λάδι που άφηναν οι πιστοί για το καντήλι για να μαγειρέψει, αλλά πάντα υπόσχονταν πως θα το επιστρέψει. Τα χρόνια περνούσαν και η κυρά Μαριγώ συνέχιζε να παίρνει το λάδι από την εκκλησιά χωρίς ποτέ να υπάρχει επιστροφή. Έτσι μια μέρα και ενώ η γυναίκα έπαιρνε το λάδι, εμφανίστηκε ένας γέροντας θυμωμένος και κρατώντας την μαγκούρα του πλησιάζει την κυρά Μαριγώ και της έριξε τόσες ξυλιές, όσες ήταν οι φορές που του πήρε το λάδι χωρίς να το επιστρέψει.

Καβαλιάρτος Αντώνης, ετών 67
Καβαλιάρτου Λαμπρινή, ετών 60

Η εμφάνιση του Αγίου Νικολάου

Ιστορία από το χωριό Άγιος Νικόλας του νομού

Δεν είναι λίγες οι φορές που οι ντόπιοι αγρότες περνώντας από το ξωκλήσι για να πάνε στα χωράφια τους, διηγούνται πως έχουν δει έναν γέροντα να κάθεται ήρεμος κάτω από τον μεγάλο πλάτανο ή έξω από την εκκλησία και κρατώντας πάντα την ξύλινη μαγκούρα του να τους γνέφει. Την εμφάνιση του Αγίου την θεωρούν καλοτυχία και την συνδέουν με την καλή σοδιά.

Καβαλιάρτος Αντώνης, ετών 67
Καβαλιάρτου Λαμπρινή, ετών 60

Η Κυρά Βασιλική

Ιστορία από το χωριό Άγιος Νικόλας του νομού

Ένας ακόμη μύθος του χωριού είναι αυτός της κυρά Βασιλικής, συζύγου του Αλή Πασά των Ιωαννίνων. Η κυρά Βασιλική έζησε στην Κατοχή όπου μετά τον θάνατο του Αλή Πασά ο Ιωάννης Καποδίστριας της παραχώρησε λίγα κτήματα για καλλιέργεια και έναν πύργο για κατοικία στον λόφο του χωριού. Ο πύργος αυτός ονομάζεται «Κούλια» και ένα μέρος του σώζεται μέχρι και σήμερα. Η κυρά Βασιλική αγάπησε πολύ το χωριό και τους κατοίκους του και τους βοηθούσε όποτε το χρειάζονταν. Η Κυρά, έτσι την έλεγαν οι χωριανοί, κάποτε πήρε στον πύργο μια ορφανή μικρή κοπέλα για την μεγαλώσει, την έλεγαν Δόξα. Η Δόξα δέθηκε τόσο πολύ μαζί της που έγινε η σκιά της. Όπου πήγαινε η Κυρά από πίσω της η Δόξα. Ο καιρός πέρασε, το κορίτσι μεγάλωσε και λίγες μέρες πριν τον γάμο της η Κυρά αρρώστησε και πέθανε. Το κορίτσι μαυροφορέθηκε και φυσικά ούτε λόγος για τον γάμο. Ο κόσμος έλεγε πως η Δόξα είχε χάσει τα λογικά της, όταν ένα βράδυ έκοψε τα μακριά μαλλιά της και αυτοκτόνησε κόβοντας τον λαιμό της. Εκεί που έπεσαν τα μαλλιά της φύτεψαν λουλούδια και εκεί που χύθηκε το αίμα αναβλύζει νερό. Μαρτυρίες των χωριανών αναφέρουν πως τις νύχτες πετούν λευκά πουλιά πάνω από την Κούλια κρατώντας ένα άσπρο πέπλο και πως αν κάποιος τύχει και περάσει από τον πύργο ακούει κλάματα και μοιρολόγια.

Το χωριό μου όντας μια σημαντική πόλη της Αιτωλικής Συμπολιτείας και με την ιστορία της να χάνεται στα βάθη των αιώνων βρίθει από μύθους και θρύλους που θα χρειαζόμουν ώρες να τους γράψω. Όμως νομίζω ότι έδωσα ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα από τις ιστορίες που μου αφηγούνταν ο παππούς και η γιαγιά όταν τους επισκεπτόμουν στις διακοπές, αλλά και των κατοίκων της Κατοχής.

Καβαλιάρτος Αντώνης, ετών 67
Καβαλιάρτου Λαμπρινή, ετών 60

Η τρομακτική εμπειρία των κοριτσιών προσέχοντας τα πρόβατα

Ιστορία από το χωριό Γιαννουσέικα του νομού Καρδίτσας

Οι γονείς της γιαγιάς μου, έστειλαν αυτήν και την ξαδέρφη της να φυλάξουν τα πρόβατα. Ήταν και οι δύο περίπου 9 χρονών. Την περισσότερη ώρα που φύλαγαν τα ζώα παίζανε και τραγουδούσαν. Από το παιχνίδι ξεχάστηκαν και δεν είδαν ότι είχε νυχτώσει. Όταν το κατάλαβαν μάζεψαν τα πρόβατα και ξεκίνησαν για το σπίτι. Έπρεπε να περάσουν από διάφορα ρέματα. Καθώς πλησίαζαν το τελευταίο ρέμα προς το σπίτι, τα πρόβατα αγρίεψαν, χτυπούσαν τα πόδια τους και φώναζαν βγάζοντας έναν ήχο, φριφφρρ! Χωρίς να προλάβουν να κάνουν κάτι τα κορίτσια, τα ζώα έφυγαν τρέχοντας προς το σπίτι. Από κάτι τρόμαξαν! Στο μεταξύ και τα δύο κορίτσια αναρωτιόντουσαν τι έπαθαν και έφυγαν έτσι! Ξαφνικά βλέπουν έναν άντρα να βγαίνει από τα πλατάνια. Ήταν ψηλός, δεν μιλούσε, περπατούσε όρθιος, φορούσε μια καπαρτίνα, με ζώνη φαρδιά με αγκράφα μπροστά και αρβύλες στα πόδια του. Δεν μπορούσαν να διακρίνουν το πρόσωπό του. Αυτός πέρασε το ρέμα και κατευθύνθηκε προς τα εκεί που βρίσκονταν τα πρόβατα, τα οποία ήταν στην πάνω μεριά του ρέματος. Τα κορίτσια στην αρχή φοβήθηκαν, αλλά νομίζοντας ότι είναι κάποιος γνωστός χωριανός, άρχισαν να του λένε: Ποιος είσαι εσύ; Είσαι ο Σωτήρης; Εκείνος προχωρούσε σιγά σιγά, κρα κρα, με τις αρβύλες, δεν γύρισε καν να τις κοιτάξει και αντί να πάει προς το δρόμο, κατέβηκε στη βρύση που βρισκόταν εκεί κοντά. Φώναζαν τα κορίτσια πάνω από το δρόμο. Ξαφνικά ακούν μια βοή, έναν ανεμοστρόβιλο και βλέπουν τον άντρα να γίνεται αέρας και χάθηκε μέσα στα βάτα. Τότε φοβήθηκαν πολύ, γιατί κατάλαβαν ότι ήταν μια δαιμονική ενέργεια που τα έκανε όλα αυτά για να τις φοβήσει και να τους κάνει κακό. Παρά το φόβο τους δεν αντέδρασαν και έτσι αυτό εστίασε και χάθηκε μέσα στα βάτα. Έβαλαν τα κλάματα, έφυγαν τρέχοντας, έφτασαν στο σπίτι εκεί βρήκαν τα πρόβατα και είπαν τα πάντα στους γονείς τους.

Η γιαγιά μου ακόμα και τώρα που είναι 70 χρονών, όταν θυμάται αυτό το γεγονός ανατριχιάζει ολόκληρη!

Γιαννουσά Μαρία, 70 χρονών

Οι ζωντανές ψυχές

Άκουσα μία ιστορία στο χωριό μου, κατά την οποία τρία παιδιά πήγαν κάποιο Ψύχω-Σάββατο σε ένα νεκροταφείο. Ήθελαν να εξερευνήσουν και να μάθουν αν τελικά γίνεται να βγαίνουν οι ψυχές των ανθρώπων το βράδυ. Εκείνο το βράδυ λοιπόν, ξαφνικά άκουσαν φωνές και άρχισαν να τις ακολουθούν. Είχαν την περιέργεια να δουν από που προέρχονταν. Τότε είδαν τους προπαππούδες τους να κάθονται πάνω από τους τάφους τους. Εκείνοι ξαφνιάστηκαν και πήγαν να τους μιλήσουν. Όταν πήγαν κοντά, οι σκιές αυτές χάθηκαν. Αυτό επαναλήφθηκε άλλες τρεις φορές αλλά δεν μπόρεσαν ποτέ να τους μιλήσουν και απογοητεύτηκαν. Αλλά πίστεψαν ότι υπάρχει το Ψυχο-Σάββατο.

Οι φωνές στην εκκλησία

Ένα καλοκαίρι άκουσα ότι μία παρέα κάθονταν έξω από την εκκλησία του χωριού. Ξαφνικά ο ένας από την παρέα άκουσε κάποιον να φωνάζει το όνομά του. Αρχικά νόμιζε ότι ήταν η ιδέα του ή ότι τον φώναζε κάποιος γνωστός του, αλλά αυτό γινόταν σχεδόν κάθε φορά όταν πήγαινε σε αυτή την εκκλησία. Ένα βράδυ λοιπόν, καθόταν έξω από εκείνη την εκκλησία με έναν φίλο του, αλλά έπρεπε να φύγει. Έτσι έμεινε για λίγο μόνος, όταν ξαφνικά ένιωσε κάτι να τον ακουμπάει στον ώμο... Εκείνος γύρισε τρομαγμένος αλλά τελικά δεν ήταν κανείς. Ύστερα, άκουσε το όνομά του επαναλαμβανόμενα και πιο δυνατά. Εκείνος έφυγε τρέχοντας φοβισμένος προς το σπίτι του όμως, εκείνη η φωνή συνέχισε να τον ακολουθεί. Οι φωνές εξακολούθησαν και τις επόμενες μέρες ώσπου το παιδί τρελάθηκε.

Ανεκπλήρωτος έρωτας

Ιστορία από το χωριό Κάτω Αχαΐα του νομού

Σ' ένα χωριό ήταν δύο νέα παιδιά, ο Κωστής και η Ελένη, Λενιώ τη φωνάζανε, τα οποία ήταν πάρα πολύ ερωτευμένα. Σαν μικρά παιδιά είχαν και αυτά όνειρα, ήθελαν να παντρευτούν. Όμως ήταν πολύ μικρά για να παντρευτούν. Ο πατέρας του Κωστή του είχε πει να πάει πρώτα στρατό και μόλις γυρίσει να παντρευτεί το Λενιώ. Έτσι και έγινε. Εκείνος πήγε στο στρατό, έκανε τη θητεία του, πέρασε ο καιρός και έφτασε η μέρα που θα γυρνούσε. Κατέβηκε λοιπόν από το τρένο κι άρχισε να ανεβαίνει προς το χωριό με τα πόδια. Στο δρόμο συναντάει το Λενιώ, ντυμένη με ένα άσπρο φόρεμα. «Τι κάνεις εδώ Λενιώ;» την ρώτησε. «Έμαθα πως θα γυρνούσες οπότε ήρθα να σε δω.» του απάντησε εκείνη. Φαινόταν να κρύωνε, είχε αγκαλιάσει τον εαυτό της και σαν να έτρεμε λιγάκι. «Κρυώνεις Λενιώ μου;» την ρώτησε ο Κωστής, «Λιγάκι Κωστή μου.» απάντησε αυτή και εκείνος αμέσως της έδωσε τη χλαίνη του. Περπάτησαν ως το χωριό με τα πόδια, χαιρετηθήκανε και αφού είπαν καληνύχτα, τράβηξε ο καθένας για το σπίτι του. Την επόμενη μέρα ο Κωστής πήγε στο σπίτι της, χτύπησε το κουδούνι και του άνοιξε η κυρά Κατερίνη, η μαμά της Λενιώς. Ήταν ντυμένη μέσα στα μαύρα και είχε ένα μελαγχολικό βλέμμα. «Τι έγινε κυρά Κατερίνη μου; Προς τι τα μαύρα;» την ρώτησε αυτός. «Αχ παιδάκι μου, που να στα λέω.» του είπε και τον προσκάλεσε για καφέ. «Όταν ήσουν στον στρατό, το Λενιώ αρρώστησε βαριά και πέθανε.» Ακούγοντας το αυτό ο Κωστής τρελάθηκε. «Τι μου λες κυρά Κατερίνη μου, αποκλείεται! Αφού εχθές το βράδυ ήρθε, με βρήκε και ήρθαμε μαζί στο χωριό.» απόρησε. Επειδή δεν μπορούσε να την πιστέψει, τον πήγε λοιπόν στο νεκροταφείο, και του 'δειξε την ταφόπλακα. Πάνω στην ταφόπλακα, κρεμόταν η χλαίνη του Κωστή!

Ιωάννης Παρασκευόπουλος, 65 ετών

Μου λείπεις αδερφέ

Ιστορία από το χωριό Κάτω Αχαΐα του νομού

Ήταν δύο αδέρφια, πολύ αγαπημένα. Κάποια στιγμή πέθανε ο μικρότερος. Ο μεγαλύτερος αδερφός στεναχωρήθηκε πολύ. Μια εβδομάδα μετά το θάνατο, καθώς βρισκόταν στο σπίτι του, χτύπησε ξαφνικά το τηλέφωνο. Το σήκωσε και ακούγοντας την φωνή του αδερφού του, το έκλεισε σοκαρισμένος. Την επόμενη μέρα συνέβη το ίδιο. Αυτό συνεχίστηκε για μια εβδομάδα περίπου, ώσπου άρχισε να το συνηθίζει και να πιάνει κουβέντα μαζί του. Όμως, κάθε φορά που μιλούσαν, μετά απο λίγο κοβόταν η γραμμή. Όλα αυτά του φαίνονταν τόσο περίεργα, και έτσι μια μέρα αποφάσισε να πάει να κάνει ένα ευχέλαιο. Την επόμενη μέρα που πήγε στο τάφο του αδερφού του, βρήκε την γραμμή του τηλεφώνου που μιλάγαν κομμένη και πεσμένη πάνω στον τάφο του.

Ιωάννης Παρασκευόπουλος, 65 ετών

Η Καταραμένη Γέφυρα

Ιστορία από το χωριό Σκαμνό του νομού Φθιώτιδας

Η συγκεκριμένη ιστορία που θα σας πω έλαβε μέρος στο Σκαμνό, ένα χωριό 20 χιλιόμετρα από τη Λαμία. Αυτό το χωριό ανήκει στον νομό Φθιώτιδας, στην Ελλάδα. Σύμφωνα με τις πληροφορίες που πήρα από την Ειρήνη Ρίζου, το συμβάν συνέβη το 1974. Η ξαδέρφη μου λοιπόν μου είπε ότι μια μέρα μια κυρία η οποία είχε πολλά προβλήματα με την οικογένεια της πήγε και έκατσε διπλά σε μια γέφυρα με σκοπό να πέσει. Αλλά το πιο περίεργο είναι ότι περίμενε να περάσει κάποιος, έτσι ώστε να την δει να πέφτει και να το πει στους άλλους συγχωριανούς. Σήμερα αν πάτε στην γέφυρα θα δείτε πολλά κομμάτια από το αμάξωμα. Πολλοί λένε ότι είναι από αυτό το αμάξι που έπεσε.

Ειρήνη Ρίζου, 40 ετών

Η νεράιδα στα δυο ρέματα

Ιστορία από το χωριό Δαφνούλα του νομού Ηλείας

Θα σας διηγηθώ ένα θρύλο από το χωριό του πατέρα μου το οποίο είναι η Δαφνούλα που βρίσκεται στον νομό Ηλείας, στην Πελοπόννησο. Ο θρύλος που θα σας διηγηθώ δεν έχει συγκεκριμένη χρονολογία, συνέβη όμως πριν πολλά χρόνια. Μου τον διηγήθηκε ο παππούς μου, ο πατέρας του μπαμπά μου.

Στο χωριό μου ζούσε κάποτε μία οικογένεια με πολλά παιδιά και ζώα, άλογα, μουλάρια, κοπάδια με πρόβατα και κασίκες. Όπως γίνεται σε τέτοιες οικογένειες, ο καθένας είχε διαφορετική δουλειά να κάνει.

Ο Πετρής ο μικρότερος και αλαφροϊσκιωτος ήταν βοσκός. Όλη μέρα στα πρόβατα και αν τύχαινε να κοιλοπονάει κανένα πρόβατο τον έπιανε η νύχτα. Το μαντρί ήταν έξω από το χωριό, στους πρόποδες του λόφου ανάμεσα σε δύο ρέματα. Ένα βράδυ άρχισαν να γαβγίζουν τα σκυλιά χωρίς σταματημό και έτσι ο Πετρής σηκώθηκε να πάει πάλι στο μαντρί. Θα ήταν η ώρα 12 τα μεσάνυχτα. Φοβόταν ο καημένος γιατί είχε ακούσει πολλά για το τι συμβαίνει τα μεσάνυχτα στα δύο ρέματα. Η μάνα του τα ήξερε και για αυτό του έβαλε κρυφά στην τσέπη ένα φυλαχτό και ένα κουτί σπίρτα.

Σαν πλησίασε στο μαντρί έγινε τούτο το παράξενο, τα πρόβατα ήταν ανήσυχα μα όχι σκορπισμένα. Τα δύο τσοπανόσκυλα, ο Γκέκας και η Φώνη έτρεξαν κοντά του σαν να ήθελαν να τον προστατέψουν. Τότε ένας αέρας αλλόκοτος σηκώθηκε με βουητό που τα θροΐσματα των δέντρων ήχησαν πρωτόγνωρα. Ο Πετρής ο καημένος θυμήθηκε τα λεγόμενα των παλιών, πως εκεί στα δυο ρέματα υπάρχει μια νεράιδα απέραντης ομορφιάς (με μαλλιά ολόμαυρα πλεγμένα με τα κλαδιά των σφενταμιών). Άλλοτε αφήνει τα δέντρα και περπατά στα ρυάκια. Και αν τύχει να περάσει κάποιος όμορφο παλικάρι, τότε τραγουδά με τη λαλιά του αηδονιού, μέχρι να το ξελογιάσει και να το οδηγήσει σε κανένα γκρεμό ή να του πάρει τη λαλιά.

Ο βοσκός μας όμως ήταν ένα έξυπνο παλικάρι και λυγερόκορμος όπως ήταν, χώθηκε στην κουφάλα μίας γέρικης βελανιδιάς. Έκλεινε τα αυτιά του να μην ακούει τα μελωδικά της ακούσματα, έδεσε τα μάτια του να μην βλέπει την ολόασπρη φορεσιά της και τα ολόμαυρα σαν δεντρογαλιές πλεγμένα μαλλιά της. Αφού πέρασε η Τρίτη μικρή ώρα και φάνηκε η πουύλια στον ουρανό, ένας κρότος δυνατός ακούστηκε και ένας αέρας με σκόνη και φύλλα ανέβηκε ψηλά. Γρήγορα έλυσε τα μάτια του ο βοσκός, πρόλαβε να δει μία λάμψη και άκουσε μια τρελή φωνή να του λέει με κακία «Έχε χάρη που έχεις πάνω σου εννιά

φωτιές». Έπειτα όλα σταμάτησαν και χάθηκαν. Ήρθε η αυγή, ο βοσκός μας χάρηκε και βγήκε από την κουφάλα του δέντρου και στήριξε τα χέρια του βάζοντας τα στις τσέπες. Πιάνει το σπιρτόκουτο, το ανοίγει και μετρά τα σπύρτα. Ήταν ακριβώς εννιά.

Παναγιώτης Κάκκας, 80 ετών

Το στοιχειωμένο νεκροταφείο

Ιστορία από το χωριό Τρόπαια του νομού Αρκαδίας

Στο χωριό μου ακούγεται μια ιστορία από τους παππούδες και τις γιαγιάδες που μένουν μόνιμα εκεί. Μια φορά και έναν καιρό, ήταν μια παρέα πέντε αγοριών, τα οποία έπαιζαν παιχνίδια ένα βράδυ. Όταν ξεκίνησε το παιχνίδι «θάρρος ή αλήθεια» ο ένας έβαλε σαν πρόκληση να πάει ένα παιδί στο νεκροταφείο μόνο του και να γυρίσει. Τότε ο μεγαλύτερος από την παρέα δέχτηκε και πήγε τρέχοντας στο νεκροταφείο. Λαχανιασμένος έκατσε πάνω στον τάφο του παππού του. Όταν πήγε να φύγει, ένιωσε ότι δεν μπορούσε να κουνηθεί γιατί κάτι τον τράβαγε. Από τον φόβο του η καρδιά του σταμάτησε και έπαθε ανακοπή. Το άλλο πρωί οι κάτοικοι και η παρέα του, θλιμμένοι τον βρήκαν νεκρό πάνω στον τάφο του παππού του. Ποτέ δεν έμαθαν αν εκείνο το βράδυ η μπλούζα του είχε τραβηχτεί ή είχε μαγκώσει κάπου και δεν μπορούσε να φύγει ή αν όντως ο παππούς του τον ήθελε μαζί του. Μετά από πολλούς μήνες πήγαν όλα τα παιδιά στο ίδιο σημείο, για να δουν τι είχε γίνει τότε. Το άλλο πρωί τους βρήκαν και αυτούς νεκρούς. Από τότε όποιος περνάει βράδυ από κει, πεθαίνει. Το ερημικό νεκροταφείο κάθε βράδυ από τότε μένει στοιχειωμένο.

Η σχιζοφρενής μητέρα

Ιστορία από το χωριό Τρόπαια του νομού Αρκαδίας

Μια φορά και έναν καιρό, μια ηλικιωμένη κυρία η οποία ζούσε με τον γιο της σε ένα σπίτι στο ψηλότερο σημείο του χωριού. Ο άντρας της λένε πως είχε πεθάνει αλλά ποτέ δεν έγινε η κηδεία του. Ο γιος της ήταν ψυχικά διαταραγμένος και αυτό φαινόταν από τον τρόπο που μιλούσε και συμπεριφερόταν σε όλους στο χωριό. Ξαφνικά μια μέρα το παιδί εξαφάνιστηκε. Αφού πέρασαν πέντε μήνες από την εξαφάνιση του κάποιοι κάτοικοι πήγαν σε ένα σκοτεινό σπίτι, στο οποίο κάθε βράδυ ακουγόντουσαν κραυγές. Όσοι μπήκαν, βρήκαν όχι μόνο το εξαφανισμένο παιδί νεκρό, αλλά και την μητέρα του νεκρή και λερωμένη με αίματα. Μετά από τον τρόμο και την αγωνία που επικράτησε στο χωριό πέρασαν χρόνια ώσπου έμαθαν ότι η μητέρα αυτή είχε δολοφονήσει τον άνδρα της και αργότερα τον ίδιο της τον γιο. Άλλα δεν άντεξε τον πόνο αυτό και γι' αυτό αυτοκτόνησε με ένα μαχαίρι. Ύστερα από όλα αυτά που έγιναν στο χωριό μου, κανείς δεν περνάει έξω από αυτό το σπίτι.

Ατομικό Ημερολόγιο

για την Ερευνητική Εργασία

«Ιστορίες τρόμου από τα χωριά μας»

Πέτρος Β.

Στα πλαίσια της ερευνητικής εργασίας ασχολήθηκα με τις παρακάτω εργασίες - δράσεις:

1) 26/9/2016

- Ενημερώθηκα για τον τρόπο βαθμολόγησης

2) 10/10/2016

- Ψήφισα για την γραμματοσειρά (century gothic)
- Διόρθωσα ένα έγγραφο στο word

3) 14/10/2016

- Ξαναθυμήθηκα την επεξεργασία του word

4) 21/20/2016

- Διόρθωσα ένα έγγραφο word και βαθμολογήθηκα (εξάσκηση)

5) 4/11/2016

- Εξετάστηκα και βαθμολογήθηκα στην διόρθωση ενός εγγράφου word

6) 11/11/2016

- Έγραψα στον υπολογιστή
- Συμμετείχα σε ψηφοφορία για το θέμα που θα ασχοληθούμε την υπόλοιπη χρονιά

7) 18/11/2017

- Πληροφορήθηκα για τους ρόλους που έχει το κάθε παιδί στην ομάδα
- Πληροφορήθηκα για τις προϋποθέσεις κάθε ομάδας

8) 2/12/2017

- Μπήκα στην ομάδα 3

9) 10/2/2017

- Συμμετείχα στην διόρθωση εργασιών
- 10) 3/3/2017
- Συμμετείχα στην διόρθωση εργασιών
 - Διάβασα μια εργασία
- 11) 17/03/2017
- Συμμετείχα στην διόρθωση εργασιών
- 12) 05/04/2017
- Πήγα την 8η ώρα και βοήθησα στην ετοιμασία της παρουσίασης
- 13) 07/04/2017
- Πήγα την 8η ώρα και βοήθησα στην ετοιμασία της παρουσίασης
- 14) 26/04/2017
- Διόρθωσα το ατομικό μου ημερολόγιο
- 15) 28/04/2017
- Συμμετείχα στην πρόβα της παρουσίασης ως αφηγητής
- 16) 3/05/2017
- Συμμετείχα στην παρουσίαση ως αφηγητής

Ατομικό ημερολόγιο
για την Ερευνητική Εργασία
«Ιστορίες τρόμου από τα χωριά μας»

Έλενα Γ.

Στα πλαίσια της ερευνητικής εργασίας ασχολήθηκα με τις παρακάτω εργασίες-δράσεις:

1) 26/09/2016:

- Ενημερώθηκα για τον τρόπο βαθμολόγησης

2) 10/10/2016:

- Ψήφισα για την γραμματοσειρά (century gothic)
- Διόρθωσα ένα έγγραφο word

3) 14/10/2016:

- Ξαναθυμήθηκα για την επεξεργασία του Word

4) 21/10/2016:

- Διόρθωσα ένα έγγραφο Word και βαθμολογήθηκα (εξάσκηση)

5) 04/11/2016:

- Εξετάστηκα και βαθμολογήθηκα στη διόρθωση ενός έγγραφου Word

6) 11/11/2016:

- Έγραψα στον υπολογιστή
- Συμμετείχα σε ψηφοφορία για πιο θέμα θα ασχοληθώ την υπόλοιπη χρονιά

7) 18/11/2016:

- Πληροφορήθηκα για τους ρόλους που έχει κάθε παιδί στην ομάδα
- Πληροφορήθηκα για τις προϋποθέσεις κάθε ομάδας

8) 02/12/2016:

- Μπήκα στην ομάδα 1

9) 10/02/2017:

- Συμμετείχα στη διόρθωση εργασιών

10) 03/03/2017:

- Συμμετείχα στη διόρθωση εργασιών
- Διάβασα μια εργασία

11) 28/04/2017:

- Συμμετείχα στη πρόβα παρουσίασης ως αφηγήτρια

12) 03/05/2017:

- Συμμετείχα στη παρουσίαση ως αφηγήτρια

Ατομικό Ημερολόγιο

για την Ερευνητική Εργασία

«Ιστορίες τρόμου από τα χωριά μας»

Γιάννης Γ.

Στα πλαίσια της ερευνητικής εργασίας ασχολήθηκα με τις παρακάτω εργασίες - δράσεις:

1) 26/9/2016:

- Ενημερώθηκα για τον τρόπο βαθμολόγησης

2) 10/10/2016:

- Ψηφίσαμε για την γραμματοσειρά που θα γράφω στις εργασίες και αυτή είναι century gothic
- Συμμετείχα στην διόρθωση του εγγράφου word

3) 14/10/2016:

- Έμαθα για την επεξεργασία word

4) 21/10/2016:

- Εξασκήθηκα στο word

5) 4/11/2016:

- Εξετάστηκα στο word

6) 11/11/2016:

- Ψήφισα για το θέμα που θα ασχοληθούμε στην ερευνητική εργασία

7) 18/11/2016:

- Πληροφορήθηκα για τους ρόλους που έχει η καθεμία ομάδα

8) 2/12/2016:

- Συμμετείχα στην δημιουργία ομάδας
- Μπήκα στην ομάδα 1

9) 10/2/2017:

- Συμμετείχα στην διόρθωση των εργασιών

10) 17/2/2017:

- Συμμετείχα στην διόρθωση των εργασιών
- Έγραψα στο laptop

11) 24/2/2017:

- Συμμετείχα στην διόρθωση των εργασιών

12) 3/3/2017:

- Συμμετείχα στην διόρθωση των εργασιών

13) 17/3/2017:

- Συμμετείχα στην διόρθωση των εργασιών

14) 26/4/2017:

- Παρέμεινα την 8^η ώρα για να ετοιμάσω την εργασία μου

15) 28/4/2017

- Συμμετείχα στην πρόβα της παρουσίασης ως αφηγητής

16) 3/5/2017

- Συμμετείχα στην παρουσίαση ως αφηγητής

Ατομικό Ημερολόγιο

Για την Ερευνητική Εργασία

«Τρομακτικές ιστορίες από το χωριό μας»

Μαρία Γ.

Στα πλαίσια της ερευνητικής εργασίας ασχολήθηκα με τις παρακάτω εργασίες-δράσεις:

1) 26/9/2016:

- Πληροφορήθηκα για τους κανόνες του μαθήματος
- Ενημερώθηκα για τον τρόπο βαθμολόγησης

2) 10/10/2016:

- Ψήφισα για γραμματοσειρά (Century Gothic)
- Συμμετείχα στη διόρθωση ενός έγγραφου Word

3) 14/10/2016:

- Έμαθα για την επεξεργασία του Word

4) 4/11/2016:

- Εξετάστηκα στο Word και βαθμολογήθηκα

5) 11/11/2016:

- Ψήφισα ποιο θέμα θα ερευνήσω και αποφασίσαμε «Τρομακτικές ιστορίες»

6) 18/11/2016:

- Πληροφορήθηκα για τους ρόλους που είχε κάθε μέλος της ομάδας

7) 2/12/2016:

- Μπήκα στην ομάδα 1

8) 10/2/2017:

- Παρακολούθησα την αφήγηση των συμμαθητών μου

9) 17/2/2017:

- Παρακολούθησα την αφήγηση των συμμαθητών μου

10) 24/2/2017:

- Συμμετείχα στην διόρθωση των ιστοριών των συμμαθητών μου

11) 3/3/2017:

- Συμμετείχα στην διόρθωση των ιστοριών των συμμαθητών μου

12) 28/4/2017:

- Συμμετείχα στην πρόβα της παρουσίασης ως βοηθός στην τακτοποίηση της αίθουσας

13) 3/5/2017:

- Συμμετείχα στην παρουσίαση ως βοηθός στην τακτοποίηση της αίθουσας

Ατομικό Ημερολόγιο
για την Ερευνητική Εργασία
«Τρομακτικές Ιστορίες από το χωριό»

Αιμιλία Δ.

Στα πλαίσια της ερευνητικής εργασίας ασχολήθηκα με τις παρακάτω εργασίες – δράσεις.

- 1) 26/9/16:
 - Ενημερώθηκα για τον τρόπο βαθμολόγησης.
- 2) 10/10/16:
 - Ψήφισα για την γραμματοσειρά στο Word (Century Gothic).
 - Συμμετείχα στη διόρθωση του εγγράφου Word.
- 3) 14/10/16:
 - Έμαθα για την επεξεργασία του Word.
- 4) 21/10/16:
 - Εξασκήθηκα στο Word.
- 5) 4/11/16:
 - Εξετάστηκα στο Word.
- 6) 11/11/16:
 - Πρότεινα θέμα για να ασχοληθούμε τη χρονιά, ψήφισα το θέμα «Τρομακτικές Ιστορίες από το χωριό», με το οποίο θα ασχοληθούμε όλη την υπόλοιπη χρονιά.
- 7) 18/11/16:
 - Πληροφορήθηκα για τους ρόλους που έχει κάθε παιδί σε μια ομάδα.
- 8) 2/12/16:
 - Χωριστήκαμε σε ομάδες. Είμαι στην 4^η ομάδα
- 9) 10/2/17:
 - Συμμετείχα στην διόρθωση διάφορων κειμένων των παιδιών.
- 10) 17/2/17:
 - Συμμετείχα στην διόρθωση κειμένων και στην ανάγνωση των τρομακτικών ιστοριών.
- 11) 28/4/17:

- Έκανα πρόβα για την παρουσίαση που θα γίνει την Τετάρτη. Συμμετείχα στην πρόβα ως αφηγήτρια.

12) 3/5/17:

- Συμμετείχα στην παρουσίαση ως αφηγήτρια.

Ατομικό Ημερολόγιο

για την Ερευνητική Εργασία

«Ιστορίες τρόμου από τα χωριά μας»

Μαριλένα Ζ.

Στα πλαίσια της ερευνητικής εργασίας ασχολήθηκα με τις παρακάτω εργασίες - δράσεις:

- 1) 26/9/2016:
 - Ενημερώθηκα για τον τρόπο βαθμολόγησης
- 2) 10/10/2016:
 - Ψήφισα για τη γραμματοσειρά (Century Gothic)
 - Συμμετείχα στη διόρθωση ενός εγγράφου Word
- 3) 17/10/2016:
 - Έμαθα για την επεξεργασία ενός εγγράφου Word
- 4) 4/11/2016:
 - Εξετάστηκα στο Word
- 5) 11/11/2016:
 - Ψήφισα για το θέμα που θα ασχοληθούμε
- 6) 18/11/2016:
 - Πληροφορήθηκα για τους ρόλους που έχει κάθε μέλος της ομάδας
- 7) 2/12/2016:
 - Συμμετείχα στη δημιουργία ομάδων
5^η ομάδα:
- 8) 17/2/2017:
 - Παρακολούθησα την αφήγηση των ιστοριών των συμμαθητών μου
- 9) 24/2/2017:
 - Συμμετείχα στη διόρθωση των εργασιών των συμμαθητών μου
- 10) 3/3/2017:
 - Συμμετείχα στη διόρθωση των εργασιών των συμμαθητών μου
- 11) 17/3/2017:
 - Συμμετείχα στη διόρθωση των εργασιών των συμμαθητών μου
- 12) 28/4/2017:

- Συμμετείχα στην πρόβα της παρουσίασης ως βοηθός στην τακτοποίηση της αίθουσας

13) 3/05/2017:

- Συμμετείχα στην παρουσίαση ως βοηθός στην τακτοποίηση της αίθουσας